

Arrest

nr. 219 617 van 9 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Moccoidere oftewel Muku Dheere (Balcaad District - Middle Shabelle Region) en te behoren tot de minderheidsgroep Madhibaan.

U werd op een u onbekende dag in januari 1995 geboren te Muku Dheere. Uw woonde in Muku Dheere tot u 7 jaar oud was bij een moederfiguur (uw grootmoeder, moeder of andere vrouw).

Toen u 7 jaar oud was - in 2002 - werd u naar het weeshuis "Al-Haramain [Islamic Foundation]" in Balcad gebracht. Dit weeshuis werd gesponsord door de lokale gemeenschap en Arabische landen. Eind 2008 of begin 2009 nam de terreurbeweging Al-Shabaab de controle over Balcad. Op een avond begin 2010 werden de hoofden van de kinderen kaalgeschoren en moesten jullie een Pakistaans kleed dragen. 3 dagen later, u was toen 15 jaar oud, werd het weeshuis overgenomen door de terreurbeweging Al-Shabaab. U werd samen met 30 andere kinderen meegenomen in militaire voertuigen en vastgehouden in een opleidingscentrum van Al-Shabaab, Ma'asar Khalid Bin Walid oftewel Salahudin genaamd in de buurt van Kismayo. Gedurende een jaar kreeg u een militaire training in moeilijke omstandigheden. U werd ingedeeld bij de 'Xisbo', een soort politie die in dorpen en steden moet gaan surveilleren. Ongeveer in januari 2011 werd u naar Balcad gestuurd alwaar u 3 dagen verbleef. Vervolgens werd u door de terreurbeweging samen met andere jongeren naar Muku Dheere gestuurd om zakat te innen bij de lokale veehouders. Jullie werden gestationeerd in het lokale politiebureau. Uw functie was het bijhouden van de (belastings)administratie en het vervoer van in beslag genomen vee naar Balcad te begeleiden. Eveneens in 2011 kreeg u een nieuwe functie toegewezen: spion. U rapporteerde de bezigheden van de lokale inwoners van Muku Dheere aan Al-Shabaab: roken, qhat kauwen, bepaalde kapsels, het bezit van een smartphone of onbedekte kledij. In maart 2013 kreeg u het bevel om naar Galkayo (Puntland) te gaan en moest u zich aldaar melden bij een van de leiders. Er werd u gezegd dat u in Galkayo een winkel met Al-Shabaab koopwaar zou moeten uitbaten. U ging er heen met 2 andere rekruten uit het weeshuis, A. en L.. U werd ondergebracht in de woning van emir Z. in de Hormar-wijk. Echter, bij aankomst bleek dat jullie bepaalde informatie waaronder de exacte woonplaats moesten verzamelen van verslaggever F.J.A.. Toen jullie de verslaggever in maart 2013 aan het achtervolgen waren in het centrum van Galkayo werden jullie gearresteerd door de veiligheidsdiensten, PIS (volgens u het acroniem voor Puntland International Security, volgens COI het acroniem voor Puntland Intelligence Service), en gedurende 3 nachten ondergebracht in een lokale gevangenis. Vervolgens werden jullie overgeplaatst naar een grotere gevangenis. U werd - evenwel niet officieel door een rechtbank - tot de dood veroordeeld. Op 28 februari 2014 werd jullie amnestie verleend en werden jullie vrijgelaten. U besloot in Galkayo te blijven en kranten te verkopen om uw brood te verdienen. De Puntlandse autoriteiten boden u 's nachts opvang aan in een leegstaand gebouw, met name een voormalige politiekazerne van Siad Barre. Echter, Al-Shabaab contacteerde u telefonisch en gebood u terug te keren naar uw functie bij Al-Shabaab. Al-Shabaab zei u dat u naar Baraawe moest voor een opdracht doch u repliceerde dat u niet van plan was om terug voor hen te gaan werken. Ook A. en L. werden gecontacteerd en weigerden. Twee weken na jullie vrijlating – in maart 2014 - werd A. gedood op weg van een wedstrijd die hij ging bekijken naar het militair centrum waar jullie logeerden. Na de moord op A. werd u opgebeld door Al-Shabaab en ervan beschuldigd een verrader en ongelovige te zijn. Er werd u door emir Z. gezegd dat u hetzelfde pad zou volgen als A.. U kreeg angst en besloot Somalië te verlaten. L. besloot hierop terug te keren naar Al-Shabaab. Eind maart 2014 verliet u Somalië en reisde u per voertuig naar Dire Dawa (Ethiopië) alwaar u 5 dagen in een huis van de smokkelaar verbleef. Per voertuig reisde u verder naar Khartoem (Soedan) alwaar u 4 dagen in een huis van de smokkelaar verbleef. In de Sahara tussen Soedan en Libië werd u gedurende 8 maanden vastgehouden. Eerst werd er losgeld gevraagd maar aangezien u geen familie had mocht u na het uitvoeren van klusjes beschikken. U verbleef 3 maanden in het huis van een smokkelaar in Tripoli (Libië). Per boot reisde u naar Italië alwaar u op zee opgescheept werd door de Italiaanse autoriteiten. U verbleef enige tijd in een ziekenhuis in Palermo (Sicilië) en vervolgens in een ziekenhuis in Rome. Vervolgens reisde u per bus naar België alwaar u op 5 juli 2015 arriveerde. Op 6 juli 2015 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities eerste persoonlijk onderhoud CGVS dd. 31 augustus 2017 (verder notities I), p.3), blijkt uit het geheel

van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw profiel als weeskind noch over uw rekrutering door Al-Shabaab en aldus evenmin over de omstandigheden van uw verblijf in Somalië noch over uw verblijf in Somalië an sich. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen alsook over de omstandigheden waarin u in Somalië verbleef kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst alsook het persoonlijke profiel is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, regio van herkomst of persoonlijke verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan of de omstandigheden waarin deze asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn specifieke profiel, eerdere verblijfplaatsen of omstandigheden van zijn verblijf ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste kunnen er ernstige twijfels geuit worden bij uw beweerde profiel van weeskind.

Wat betreft uw identiteit legde u enkele incoherente verklaringen af. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring DVZ dd. 5 oktober 2015) dat u precies geboren werd op 21 januari 1995 (punt 4). Voor het CGVS verklaart u echter dat u geboren werd de eerste maand van 1995 doch dat u de exacte dag niet kent (notities I, p. 4). U voegde hier aan toe dat u bij uw inschrijving 21 januari 1995 zei doch dat u niet denkt dat de dag correct is (notities I, p. 4). Gevraagd waarom u de 21ste dan opgaf als geboortedag indien u in werkelijkheid de dag niet kent (notities I, p. 4) repliceerde u dat u gewoon de 21ste zei zonder er op voorhand over na te denken (notities I, p. 4). Gevraagd waarom u bij de DVZ niet gewoon vertelde uw precieze geboortedag niet te kennen antwoordde u dat u die vraag niet werd gesteld (notities I, p. 4) hetgeen echter geen verantwoording is voor het opgeven van een (gedeeltelijke) foutieve geboortedatum. Het is echter onbegrijpelijk dat u over een dergelijk belangrijk element van uw identiteit verzonnen verklaringen aflegt temeer het voorafgaand advies dat de DVZ u op 5 oktober 2018 meedeelde onder meer stelt "U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen." (vragenlijst dd. 5 oktober 2015, punt 1).

Daarnaast verklaarde u voor het CGVS dat uw volledige naam M.A.M. luidt (notities I, p. 2). Gevraagd of u andere namen of bijnamen had verklaarde u van niet (notities I, p. 2). Het is dan ook merkwaardig dat u zowel voor de DVZ als voor het CGVS alle documenten consequent met de naam 'F.' ondertekent (zie administratief dossier). Wanneer de protection officer van het CGVS u confronteerde en stelde "Ik zie dat u als handtekening 'F.' zet" (notities I, p. 2) repliceerde u dat 'F.' de naam van de grootvader van uw vader is (notities I, p. 2). Gevraagd waarom u ondertekent met (louter) de voornaam van uw overgrootvader (notities I, p.2) verklaarde u dat het geen speciale betekenis heeft, dat u dit fijn vindt en dat u dit zo gewend bent (notities I, p. 3). Het is echter bijzonder merkwaardig dat uw handtekening louter 'F.' luidt doch dat u deze (voor)naam niet spontaan meldt als bijnaam of andere naam die u draagt. Bovendien is de vaststelling dat u de voornaam van uw overgrootvader langs vaderszijde zou kennen in strijd met uw beweerde profiel als weeskind waarbij u nagenoeg niets zou weten over uw natuurlijke ouders en familieleden (cfr. infra).

U verklaarde dat u van uw geboorte tot 7-jarige leeftijd in Moccoidere gewoond zou hebben (notities I, p. 7) en dat u vervolgens van 2011 tot 2013 in Moccoidere verbleef (notities I, p. 23 en p. 5). Nadat u het opleidingscentrum van Al-Shabaab verliet werd u op uw vraag naar Moccoidere gestuurd door Al-Shabaab (zie notities tweede persoonlijk onderhoud CGVS dd. 31 12 oktober 2017 (verder notities II), p. 14). U verkoos Moccoidere omdat u afkomstig was van die plaats en u erheen wilde om informatie over uw ouders en familie te vinden (notities II, p. 14). U verklaarde dat u toen u terugkeerde naar uw geboortedorp uw ouders poogde op te sporen en veel vragen stelde aan oudere mannen over uw ouders (notities I, p. 8).

De oudere mannen vertelden u dat uw overgrootvader een landgoed had, een veld in het dorp (notities I, p. 8) en wilden afspreken met u om u meer informatie te geven (notities I, p. 8). U preciseerde dat de oudere mannen waar u mee praatte in Moccoidere tot de Jareerclan behoorden en dat een van hen Aq. heette en het verhaal bevestigde dat uw familie uit Moccoidere kwam (notities I, p. 8). U voegde hier aan toe dat u ook met een bekende vrouw uit het dorp Moccoidere praatte die R. heette (notities I, p. 8), die een handel had en spullen uit Balcad importeerde en u bevestigde dat uw familie in Moccoidere had gewoond en er grond bezat (notities I, p. 8). U verklaarde dat u in 2012 meerdere keren langs hun huis ging en met R. en Aq. praatte (notities I, p. 9). U beweerde dat R. voluit R.C.P. heette, lief was, een leidster was en iedereen binnen liet (notities I, p. 9). U verklaarde dat R. geliefd was en veel bezoek kreeg (notities I, p. 13). U verklaarde dat R. de naam [van uw ouders] hoorde en [bevestigde] dat ze er gewoond hebben (notities I, p. 10) alsook dat R. vertelde dat haar moeder van de oudere generatie is en er meer over zou kunnen weten en beloofde u mee te nemen erheen (notities I, p. 10). U verklaarde dat u tot de minderheidsgroep Madhibaan (subgroep Hufane Mohamed) behoort (notities I, p. 10), dat er 5 gezinnen Madhibaan in Moccoidere wonen, dat u contact nam met deze gezinnen om informatie over uw familie te achterhalen en dat u erheen [naar de familie] ging in 2011 (notities I, p. 10). U verklaarde voorts dat Moccoidere een heel klein dorp is, echt klein is en dat je het aantal huizen en families kan tellen (notities I, p. 13). U vermoedt dat het dorp in totaal ongeveer 70 families telt (notities I, p. 13) en verklaarde dat het dorp niet zo groot is en dat er niet zoveel verschillende mensen [clans] wonen (notities I, p. 6). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde niet te weten of uw ouders al dan niet nog in leven zijn (notities I, p. 7). Hoewel u verklaarde dat u tot 7-jarige leeftijd bij een vrouw woonde in Moccoidere die u mama noemde (notities I, p. 7) kon u niet met zekerheid toelichten of deze vrouw effectief uw moeder was, dan wel uw grootmoeder of een andere vrouw die voor u zorgde (notities I, p. 9). Naast de vaststelling dat dit moederfiguur mandjes maakte kon u niets meer over haar vertellen noch wist u of zij problemen kende (notities I, p. 9). U verklaarde niet te weten waarom u uw vader of grootvader nooit zag en evenmin te weten wat er met uw vader of grootvader gebeurde (notities I, p. 9). U zei niets over uw vader te weten, zijn beroep niet te kennen en niet te weten of hij ooit politieke of andere problemen had in zijn land (notities I, p. 9). U verklaarde niet te weten of u al dan niet broers of zussen had (notities I, p. 9). U verklaarde dat u – in het weeshuis rond het jaar 2002 - vernam dat uw moeder Medina Farah Hirsi heette en uw vader A.M.F. heette (notities I, p. 7). U verklaarde echter niet te weten of uw moeder familie had en u zei niets gehoord te hebben over familieleden van uw moeder (notities I, p. 9). Ook over de familieleden van uw vader kon u niets vertellen en u verklaarde in dit verband niets te weten over uw ouders, de achtergrond van uw ouders en niet te weten wie ze waren (notities I, p. 9). U verklaarde de achterliggende reden niet te kennen van het feit dat u gedropt werd in het weeshuis (notities I, p. 12) en u wist evenmin waarom de vrouw die 7 jaar voor u gezorgd had plots niet meer voor u kon instaan (notities I, p. 12). Uw verantwoording voor uw beperkte kennis over uw familie en de omstandigheden waarin u een weeskind werd poogde u te vergoelijken door te verklaren dat u door omstandigheden en omdat u geen vrijheid had de oudere mannen die met u wilden afspreken om u meer informatie te geven over uw familie niet (opnieuw) kon zien (notities I, p. 8) en dat het er ook niet van is gekomen om mee te gaan naar de moeder van R. (notities I, p. 10). Gezien de aanzienlijke periode dat u in Moccoidere verbleef – ongeveer 2 jaar (notities I, p. 23 en notities II, p. 15) – en de door u verklaarde bereidheid van enkele inwoners om u informatie over uw familieleden te verstrekken is het hoegenaamd niet aannemelijk dat u zo weinig over uw familieleden te weten bent gekomen of zo weinig interesse vertoonde om alsnog een aantal familieweetjes te ontfutselen aan de dorpsbewoners. **Deze zeer beperkte kennis over uw familiale achtergrond die gepaard gaat met een schijnbare desinteresse ondermijnt in ernstige mate uw profiel van weeskind.**

Wat betreft uw verblijf in het weeshuis alwaar u naar eigen zeggen de meeste jaren van uw leven doorbracht, i.c. van 2002 tot 2010 (notities I, p. 11), **blijkt u ook enige doorleefde kennis te ontberen.** Hoewel u enerzijds spontaan aangaf dat de oppervlakte van het weeshuis 40 vierkante meter bedraagt (notities I, p. 12) en dat er – afhankelijk van het jaartal - soms 100 kinderen verbleven (notities I, p. 12). U verklaarde dat de kinderen ingedeeld werden in 4 korangroepen en dat je afhankelijk van de koran van groep veranderde (notities I, p. 15). U verklaarde dat u erg veel vrienden had in het tehuis (notities I, p. 15). Gevraagd naar namen van goede vrienden van u in het tehuis slaagde u er slechts in 2 namen te geven, meer bepaald A. en L. (notities I, p. 16), 2 personen die in het verdere verloop van uw asielrelaas een grote rol spelen. U noemde geen namen van andere kinderen in de instelling alwaar u 8 jaren van uw leven doorbracht. Gevraagd hoe precies uw goede vriend A. in het weeshuis terecht kwam, op welke leeftijd, in welke omstandigheden en om welke reden hij in het weeshuis terecht kwam alsook of hij familieleden had (notities I, p. 16) gaf u geen antwoord (notities I, p. 16). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over L. en A. (notities II, p. 12) kwam u niet verder dan te stellen dat ze beiden ouderloos waren, geboren werden in Mogadishu en tot de Habr Gedir-clan behoorden (notities II, p. 12).

U voegde hier aan toe dat jullie samen werden opgevoed doch dat u niet weet wanneer ze in het weeshuis geplaatst werden, niet weet waarom ze ouderloos waren en geen idee heeft of het al dan niet door de burgeroorlog kwam (notities II, p. 12).

In het licht van uw beweerde profiel van weeskind dat slechts 8 jaar religieus onderwijs genoten zou hebben – u verklaarde dat u enkel naar een islamitische school ging om de religie te volgen van 2000 tot 2008 (verklaring DVZ dd. 5 oktober 2015, punt 11) – legde u diverse verklaringen af die haaks staan op uw profiel en vermoedens naar boven brengen van een hogere scholingsgraad met de nodige capaciteiten om zich theoretische kennis en schoolse kennis te verwerven. U verklaarde geboren te zijn in Moccoidere en aldaar gewoond te hebben tot u 7 jaar oud was en vervolgens opnieuw van 2011 tot 2013. U verklaarde dat de rivier door uw dorp stroomt en dan verder naar Balcad gaat (notities I, p. 6). U verklaarde eveneens dat Balcad op misschien minder dan 30 min gelegen is per auto van Moccoidere en dat u steeds met de auto ging tussen deze 2 plaatsen en de verplaatsing dan niet lang duurt (notities I, p. 11). Zo situeerde u uw geboortedorp Moccoidere - alwaar u leefde tot uw 7de levensjaar en opnieuw verbleef van 2011 tot 2013 - "in Zuid-Somalië in de provincie Middle Shabelle en ten oosten van de stad Balcad" (notities I, p. 5). U voegde er aan toe dat het een gemeente is in het district Balcad (notities I, p. 5). U situeerde het dorp Moccoidere deels aan de westkant en deels aan de oostkant van de rivier (notities I, p. 5 en notities II, p. 15). U verklaarde voorts dat in Balcad de rivier uit het oosten komt en naar het westen stroomt, dat een weg de wijken van Balcad in 2 verdeelt meer bepaald het oosten en het westen, en dat de wijk Hawo Tako in zuidelijke richting van de rivier ligt (notities II, p. 3). **Uw geografische kennis met gebruik van windrichtingen en uw kennis betreffende geografische administratieve indelingen doet de wenkbrauwen fronsen gezien uw beweerde profiel en scholingsgraad.** Gevraagd naar **doorleefde kennis**, zoals namen van dorpen of plaatsen die vlakbij Moccoidere gelegen zijn (notities I, p. 5) noemde u spontaan slechts 4 plaatsen bij naam (notities I, p. 5 en 6). Hierop gevraagd of er nog andere plaatsen in de onmiddellijke omgeving van Moccoidere gelegen zijn (notities I, p. 5) repliceerde u dat de rivier verder stroomt en dat je dan nog dorpjes tegenkomt naast de rivier (notities I, p. 5) doch u verklaarde de namen van deze dorpen niet goed te kennen en u de namen niet goed te herinneren (notities I, p. 5). Expliciet gevraagd naar dorpen stroomafwaarts vanuit Moccoidere noemde u uiteindelijk dezelfde 4 (eerder) genoemde dorpen (notities I, p. 6). Hoewel u wist dat de rivier die door Moccoidere stroomt vooraleer ze uw dorp bereikt door de Hiran-regio stroomt (notities, p. 6) kon u geen enkel dorp stroomopwaarts bij naam noemen (notities I, p. 6). Gevraagd naar steden in de buurt van Moccoidere noemde u spontaan de 7 (sub)districten van Middle Shabelle (notities II, p. 22-23). Wanneer u vragen werden gesteld over Balcad vroeg u tot tweemaal toe om een plannetje te mogen tekenen (notities II, p. 3 en 23). **Ook hier lijkt uw kennis eerder theoretisch en ingestudeerd dan doorleefd, zeker wanneer rekening wordt gehouden met uw laaggeschoold profiel als weeskind.** Gevraagd naar dorpen gelegen tussen Balcad en Moccoidere verklaarde u dat er slechts 2 zijn en benoemde u Kooreebe en Mahaday (notities I, p. 11) doch uit COI waarover het CGVS beschikt blijkt dat Kooreebe niet gelegen is tussen Moccoidere en Balcad doch wel tussen Moccoidere en Jowhar (zie informatie in administratief dossier). Bovendien blijkt Mahaday onvindbaar op kaarten tussen Balcad en Moccoidere (zie informatie in administratief dossier). Tussen Balcad en Moccoidere zouden er volgens COI echter wel andere dorpen gelegen zijn (zie administratief dossier). **Gezien uw beweerde verplaatsingen tussen Balcad en Moccoidere - u verklaarde immers tussen 2011 en 2013 meestal in Moccoidere verbleven te hebben doch soms ook in Balcad (notities I, p. 23) - is het merkwaardig dat uw geografische kennis op deze punten foutief blijkt.** U kon (anti)chronologisch vertellen dat Al-Shabaab in 2009 de controle nam over Moccoidere en dat voordien de UIC en de clanoudsten van Jareerweyne en Abgal de plak zwaaiden in Moccoidere hetgeen een ingestudeerde indruk geeft aangezien de UIC in 2006 de macht grepen en u toen slechts 11 jaar oud was en bovendien in een weeshuis in Balcad zou gewoond hebben op dat moment (notities I, p. 7). Over Balcad verklaarde u dat krijgsheer Muse Sudi in 2002 de macht had in Balcad – u was toen 7 jaar oud – en dat mijnheer Goodbye van 1997 tot 2006 de door hem aangestelde leider was ter plaatse (notities II, p. 4). U voegde hier aan toe dat in 2006 de UIC (islamitische rechtbanken) de controle over Balcad namen en dat verder in 2006 Hizbul Islam gedurende minder dan 3 dagen de controle veroverde over de stad waarna ze weer verjaagd werden door de UIC (notities II, p. 4). Verder verklaarde u dat de UIC desintegreerde, Al-Shabaab eind 2008 of begin 2009 de controle overnam over Balcad en in juni 2012 verjaagd werden door de overheid zonder dat er gevochten werd (notities II, p. 4). **Gezien uw jonge leeftijd en uw profiel van weeskind komt de door u geëtaleerde socio-politieke analyse met gebruik van specifieke data erg ingestudeerd over.**

Ten tweede blijken uw verklaringen over uw beweerde gedwongen rekrutering onaannemelijk en kunnen er tevens vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van de door u beweerde activiteiten die u voor Al-Shabaab gehad zou hebben.

U beweerde van 2002 tot 2010 onafgebroken in het weeshuis geleefd te hebben en u verklaarde dat u daar een gelukkig leven had, blij was en naar school ging (notities I, p. 18). U verklaarde vervolgens dat u op een avond begin 2010 aanwezig was in het weeshuis in Balcad wanneer een groep van ongeveer 30 of 40 kinderen, waaronder u, meegenomen werden door militaire voertuigen en afgevoerd werden naar een opleidingscentrum van Al-Shabaab (notities I, p. 18 en notities II, p. 4 en 6). U verklaarde dat de kinderen over 2 voertuigen verdeeld werden (notities II, p. 5) en dat ongeveer de helft van de kinderen werden meegenomen waardoor er slechts weinig achterbleven in het weeshuis (notities II, p. 6). U verklaarde dat u 15 jaar oud was toen u meegenomen werd door Al-Shabaab uit het weeshuis (notities I, p. 3-4). Gevraagd naar de precieze omstandigheden van uw rekrutering verklaarde u dat 'velen' de jongens kwamen ophalen en u beschreef chauffeurs en gemaskerde personen met een Pakistaans kleed aan (notities II, p. 5). Gevraagd hoeveel personen u zag met een Pakistaans kleed kwam u niet verder dan te stellen "Velen, ik kan het niet verder toelichten" (notities II, p. 5). Hoewel u verklaarde dat 30 tot 40 kinderen werden meegenomen kon u – naast uw 2 vrienden A. en L. die een rol spelen in uw verdere asielaanpak – aanvankelijk geen andere kinderen bij naam noemen (notities II, p. 6). Wanneer u door de protection officer herhaaldelijk gevraagd werd naar namen van de andere gerekruteerde kinderen beweerde u enkel de voornamen te kennen (notities II, p. 6). Uiteindelijk slaagde u er – naast L. en A. – slechts in om 4 andere kinderen te benoemen en u voegde er aan toe dat u niet meer weet (notities II, p. 6). Nochtans verklaarde u dat in het voertuig, een Toyota pick up, in de laadbak 15 tot 16 personen zittend vervoerd kunnen worden en dat de laadbak volgeladen was met kinderen van het weeshuis (notities II, p. 7). Gevraagd naar namen van kinderen die samen met u in de auto zaten verklaarde u zich niet alle namen te herinneren en vervolgens gaf u geen namen (notities II, p. 7). **Aangezien u verklaarde van 2002 tot 2010 onafgebroken in het weeshuis geleefd te hebben en bovendien verklaarde dat de helft van de rekruten in uw voertuig zaten is het niet ernstig dat u slechts zo weinig andere kinderen kon benoemen die gelijktijdig met u gerekruteerd werden. Uw bewering dat u vanuit het weeshuis gerekruteerd werd door Al-Shabaab komt dan ook bijzonder weinig doorleefd over.**

Ook wat betreft uw leven in het opleidingscentrum van Al-Shabaab, genaamd Ma'asar Khalid Bin Walid oftewel Salahudin, legde u weinig doorleefde verklaringen af. Hoewel u de algemene structuur van het leger van Al-Shabaab vrij gedetailleerd kon benoemen als onderverdeeld in Amnyaat, Xisbo en Jabahad (notities II, p. 8) blijkt het hier vooral theoretische kennis te betreffen die terug te vinden is in velerlei landeninformatie over Somalië (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde dat in het opleidingscentrum waar u werd ondergebracht slechts training werd gegeven aan 2 groepen, meer bepaald Jabahad en Xisbo (notities II, p. 8). U verklaarde dat deze 2 groepen in uw opleidingscentrum samen aten, samen bidden en samen les kregen doch apart training kregen (notities II, p. 9). Gevraagd waar u precies sliep repliceerde u dat honderden mensen konden slapen op de plaats, dat er meerdere slaappleaatsen waren, en dat u op de grootste slaappleaats sliep waar honderden personen sliepen (notities II, p. 9-10). Tot tweemaal toe gevraagd naar namen van personen/rekruten die tot de Jabahad behoorden verklaarde u echter er geen enkele te kennen (notities II, p. 13). U verklaarde dat u tot de groep Xisbo behoorde en dat honderden personen tot deze groep behoorden (notities II, p. 11). U zei dat de groep waarin u verbleef uit meer dan 100 personen bestond en dat u moest koken en wassen samen met deze groep (notities II, p. 11-12). Even later verklaarde u dat uw (deel)groep uit 30 personen bestond (notities II, p. 12). Gevraagd naar leden van uw groep kwam u wederom niet verder dan te stellen dat L. en A. tot uw groep behoorden (notities II, p. 12). U poogde uw gebrek aan doorleefde kennis op dit punt te vergoelijken door te stellen dat u geen andere namen kende omdat u een hekel had aan de groepering (notities II, p. 12) doch **uw gebrek aan doorleefde kennis over de groep waartoe u gedurende een jaar behoorde en waar u diverse (huishoudelijke) activiteiten samen mee deed kan enkel de ongeloofwaardigheid van uw beweerde rekrutering en verblijf in het opleidingscentrum onderstrepen.**

Gevraagd hoeveel leiders er in het opleidingscentrum waren verklaarde u dat er ongeveer 150 emirs waren (notities II, p. 10) en u voegde hier aan toe dat de emir je nooit zijn naam vertelde en dat je nooit zijn echte naam en positie kende (notities II, p. 10). Gevraagd hoe de leiders dan werden benoemd of welke namen ze gebruikten verklaarde u aanvankelijk dat ze enkel het Arabische woord, de titel emir gebruikten (notities II, p. 10). Tweemaal gevraagd of de rekruten de emirs bijnamen gaven om hen te kunnen onderscheiden gaf u geen antwoord op de vraag (notities II, p. 10-11). U verwees enkel naar alom bekende algemene leiders van Al-Shabaab zoals Muktar Mansoor Roobow, Ahmed Godane en Abu Ubaidah (notities II, p. 10-11). Wanneer u gewezen wordt op uw vage, ondoorleefde en algemene verklaringen en u gezegd wordt "Kan u concreet benoemen hoe uw groep was? Wie waren uw leiders?"

De emirs waar u contact mee had dagdagelijks? Ik wil uw concrete situatie in kamp begrijpen?" (notities II, p. 11) slaagde u er slechts in spontaan 3 emirs uit het opleidingscentrum te benoemen, zijnde emir Z., emir Y. en emir M.I. (notities II, p. 11) hetgeen toch vrij weinig is gezien u eerder verklaarde dat er wel 150 emirs zijn en u een jaar lang in het opleidingscentrum verbleef. **De vaststelling dat u spontaan naar algemeen bekende informatie verwijst doch u schijnbaar met grote moeite over uw eigen situatie en ervaringen kan vertellen ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen.** Wanneer u na de pauze opnieuw geconfronteerd wordt met de vaststelling dat u slechts 3 emirs van het opleidingscentrum bij naam kan noemen (notities II, p. 12) verklaarde u dat de door u genoemde emirs verantwoordelijk waren voor uw training en dat er ook andere emirs waren die verantwoordelijk waren voor voedsel, wassen en het leren van de religie (notities II, p. 12). Wanneer u vervolgens tot driemaal toe naar namen van emirs wordt gevraagd gaf u uiteindelijk nog de namen van volgende 2 emirs: emir F.S.M.K. en emir J. (notities II, p. 13). **De vaststelling dat u naargelang het aandringen van de protection officer u schijnbaar plots meer kan herinneren komt de geloofwaardigheid en doorleefdheid van uw verklaringen niet ten goede.** Tot slot is het merkwaardig dat u verklaarde dat emir Muktar Mansoor Roobow – een van de hoogste leiders van Al-Shabaab – op een dag langskwam in het opleidingscentrum (u verklaarde niettemin hem niet gezien te hebben) en dat zijn komst 7 dagen op voorhand werd aangekondigd (notities II, p. 10). Aangezien uit landeninformatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Muktar Mansoor Roobow reeds 10 jaar eerder door de Verenigde Staten op de zwarte lijst van terroristenleiders werd gezet en aldus actief werd opgespoord is het niet aannemelijk dat zijn bezoek 7 dagen op voorhand zou zijn bekend gemaakt aan (ordinaire) rekruten. Deze bewering komt dan ook ondoorleefd en geheel ongeloofwaardig over.

Wat betreft uw activiteiten en opdrachten voor Al-Shabaab kan opgemerkt worden dat u bijzonder vage en summiere verklaringen aflegde. U beweerde namelijk dat u van 2010 tot 2011 ongeveer een jaar verbleef in een opleidingskamp van Al-Shabaab nabij Kismayo gevolgd door een stationering in de standplaats van Al-Shabaab te Moccoidhere in de periode 2011-2013 (notities I, p. 23). Zo verklaarde u gevraagd naar uw functies dat u spion was en belastingen inde (notities I, p. 24). U verklaarde dat Al-Shabaab bang was van sociale media en dat u moest kijken of burgers smartphones en camera's hadden (notities I, p. 24). U diende mensen in de gaten te houden, rondlopen in het kleine dorp [Moccoidhere], aanwezig zijn in theehuisjes, de plek van oude mannen waar zij BBC-radio beluisteren, op plaatsen waar gezelschapsspellen werden gespeeld luisterde u vaak af en ook was u vaak op de veemarkt (notities I, p. 24). U zag dat veel burgers bezig waren met verboden zaken zoals roken, qhat, alcohol en bepaalde verboden kapsels droegen (notities I, p. 25). U verklaarde naast de spionageactiviteiten en administratie van de belastingen geen andere opdrachten voor Al-Shabaab gedaan te hebben (notities I, p. 26). U beweerde dat u zaken die u als spion ontdekte diende door te spelen aan Al-Shabaab en dat men er van kan uitgaan dat de door u doorgespeelde informatie kan leiden tot grote problemen voor de burgers zoals een moeilijk leven of de dood (notities I, p. 24-25). Wanneer u echter gevraagd wordt om concrete voorbeelden te geven van uw daden en de gevolgen zei u dat u ooit een meisje heeft verklikt dat niet volledig bedekt was en dat zij hierop 10 dagen werd vastgehouden (notities I, p. 25). U verklaarde zich de naam van het meisje niet meer te herinneren (notities II, p. 17). Wanneer u vervolgens gevraagd werd "Kan u nog andere concrete voorbeelden geven van uw daden en de gevolgen? U werkte jarenlang voor Al Shabaab, ik veronderstel dat zij productiviteit, actieve deelname en resultaten van u verwachten?" (notities I, p. 25) repliceerde u "Nee, dat niet, ik herinner me alleen dat meisje, ik moest vaak rondlopen in de stad, ik had niet steeds belangrijke informatie, ik moest niets vertellen als het er niet was" en u voegde hier aan toe dat u niet alles wat u zag doorgaf aan Al-Shabaab (notities I, p. 25). Anderzijds beweerde u nooit geweigerd te hebben een bevel van Al-Shabaab uit te voeren (notities II, p. 21). **Deze vage, onvolledige en korte verklaringen over uw precieze activiteiten komen weinig doorleefd over en doen vragen rijzen over uw jarenlang toebehoren aan de terreurbeweging Al-Shabaab.** Gevraagd welke activiteiten Al-Shabaab u liet doen indien er geen informatie te rapen viel antwoordde u "Alleen belastinggeld verzamelen [...] en vervees u voorts naar de administratie die u deed wanneer vee van de burgers werd afgenomen en naar Balcad werd getransporteerd (notities I, p. 25). Wanneer de protection officer van het CGVS u opwierp "U was toch 4 jaar bij Al-Shabaab, het lijkt me dat u nogal weinig werk hebt gehad?" (notities I, p. 26) antwoordde u naast de kwestie en benadrukte u dat u gedwongen gerekruteerd werd en bijgevolg niet echt vanuit uw hart werkte (notities I, p. 27). U gaf echter geen zicht op de vaststelling dat u bijzonder weinig omhanden leek te hebben tijdens uw periode in Moccoidere van 2011 tot 2013. **Indien u werkelijk verplicht gerekruteerd zou zijn geworden door Al-Shabaab en gedurende een jaar aan een opleiding onderworpen zou zijn waarop u vervolgens gedurende 2 jaar belangrijke taken (spionage en belastinginning) kreeg toebedeeld in uw standplaats Moccoidere is het niet aannemelijk dat u weinig gedetailleerd kan vertellen over uw**

dagdagelijkse activiteiten in Moccoidere (notities I, p. 25). Ook hier komt uw kennis eerder theoretisch en ingestudeerd over dan spontaan en doorleefd.

Vervolgens verklaarde u dat u in maart 2013 Galkayo binnenkwam (notities I, p. 19 en notities II, p. 18) nadat u van Al-Shabaab het bevel had gekregen erheen te gaan om aldaar een opdracht uit te voeren (notities I, p. 19). U zou ter plaatse de opdracht hebben gekregen om een verslaggever/reporter genaamd Farhaan Jeemis Abdulle te achtervolgen en informatie over hem te verzamelen (notities I, p. 19). U verklaarde dat u minder dan 2 weken na uw aankomst in Galkayo (notities II, p. 18) meer bepaald in maart 2013 (notities II, p. 18) gearresteerd werd door de PIS tijdens het uitvoeren van uw opdracht omdat, terwijl u achter de verslaggever aan liep en hem aan het achtervolgen was in het centrum van Galkayo op weg van zijn werkplaats bij Radio Galkayo naar zijn huis, hij u in de smiezen kreeg en de politie waarschuwde (notities I, p. 19-20). U voegde hier aan toe dat Farhaan Jeemis Abdulle uiteindelijk vermoord werd buiten uw medeweten om toen u niet (meer) in de stad Galkayo verbleef (notities I, p. 19). Echter, uit meerdere artikels waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat radioreporter F.J.A. reeds in **mei 2012** doodgeschoten werd in Galkayo (Puntland) op weg naar huis van zijn werk. Volgens uw verklaringen zou u echter in mei 2012 nog steeds in Moccoidere gestationeerd geweest zijn. U beweerde doorheen uw verklaringen immers steeds van 2011 tot maart 2013 in Moccoidere verbleven te hebben. **Deze vaststelling laat toe geen enkel geloof te hechten aan uw verklaring dat u door Al-Shabaab naar Galkayo (Puntland) werd gezonden om reporter F.J.A. te achtervolgen.** Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u beweerde in Puntland in maart 2013 gearresteerd te zijn door de PIS en u tot tweemaal toe verkeerdelijk verklaarde dat het acroniem PIS staat voor Puntland International Security (notities I, p. 19 en notities II, p. 18) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het letterwoord PIS staat voor Puntland Intelligence Service. Ook uw uiteenlopende beweringen over hoe Al-Shabaab u kon contacteren na uw vrijlating uit de gevangenis op 28 februari 2014 ondermijnen in verdere mate de geloofwaardigheid van uw affiliatie met Al-Shabaab. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u uw oude SIM-kaart had bewaard (notities I, p. 21) waarna u stelt naar de provider gegaan te zijn en uw oude nummer terug te hebben gekregen (notities I, p. 21). Hoe dan ook is het merkwaardig dat u uw oude nummer terug in gebruik zou willen nemen hoewel dit nummer gekend was door Al-Shabaab. Hiermee geconfronteerd verklaarde u merkwaardig genoeg dat u er niet van uit ging dat Al-Shabaab u zou bellen en dat u er niet over nadacht (notities I, p. 21) hetgeen nogmaals aantoont dat u weinig doorleefd een inschatting kan maken over de beweging waartoe u beweerde behoort te hebben. **Deze vaststellingen ondermijnen in cruciale mate de geloofwaardigheid van uw beweerde activiteiten voor Al-Shabaab in Galkayo en bij uitbreiding uw activiteiten voor Al-Shabaab in het algemeen.**

Aangezien er totaal geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u tijdens het uitvoeren van een opdracht voor Al-Shabaab gearresteerd werd kan evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u aanvankelijk tot de dood veroordeeld werd, gemarteld werd in de gevangenis en vervolgens amnestie werd verleend door de Puntlandse autoriteiten (notities I, p. 20-21). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat u na uw vrijlating uit de Puntlandse gevangenis door Al-Shabaab geboden werd terug te keren naar de beweging en bij het verzaken aan hun gebod bedreigd werd met de dood.

Wat betreft uw bewering dat u op 28 februari 2014 vrijgelaten werd uit de gevangenis te Galkayo en eind maart 2014 Puntland verliet met 500 US \$ op zak kan opgemerkt worden dat het totaal ongeloofwaardig is dat u op 1 maand tijd – in het licht van uw beweerde profiel als weeskind, ex-strijder en ex-gevangene – op 1 maand tijd van platzak naar kapitaalkrchtig zou geëvolueerd zijn. Nadat u hiermee geconfronteerd werd verklaarde u dat u 300 US \$ verdiende met de verkoop van een krant en 200 US \$ verkreeg uit liefdadigheid van lokale handelaren doch niettemin is het weinig geloofwaardig dat u op één maand tijd dit bedrag in de schoot geworpen zou zijn.

In casu werd vastgesteld dat u doorheen uw persoonlijke onderhouden voor het CGVS geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, profiel en leefsituatie. Aangezien uw verklaringen over uw herkomst en opeenvolgende verblijfplaatsen in Somalië gelinkt zijn aan uw ongeloofwaardig bevonden profiel van weeskind en relaas van gedwongen rekrutering - met beweerd verblijf in een weeshuis in Balcad van 2002 tot 2010, gevolgd door een verblijf in een Al-Shabaabkamp nabij Kismayo van 2010 tot 2011, stationering in Moccoidere van 2011 tot 2013, en een missie en detentie in een cel in Galkayo (Puntland) van maart 2013 tot maart 2014 - kan evenmin vastgesteld worden wat uw precieze verblijfplaatsen waren vóór uw komst naar België.

Hier komt nog bij dat de door u tentoongespreide kennis van Moccoidere en het district Balcad ingestudeerd en niet doorleefd overkomt (zie supra).

U legde geen documenten neer die uw identiteit, nationaliteit of reisweg kunnen staven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerd profiel van weeskind, noch aan uw beweerde rekrutering door, activiteiten voor en problemen met Al-Shabaab. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden profiel alsook over uw verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 31 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw profiel en uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw profiel en waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 12 december 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat *“de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten”*, hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Verzoeker stelt dat hij bij zijn verzoek om internationale bescherming gevraagd werd om zijn identiteitsgegevens mee te delen en dat hij zijn naam gaf en een geboortedatum. Verzoeker betoogt dat alles bijzonder snel moest gaan en hij niet de kans kreeg om uit te leggen dat hij niet wist op welke dag in januari 1995 hij precies geboren was, en daarom zelf een datum koos. Wat betreft zijn handtekening, merkt verzoeker op dat hier geen belang aan werd gehecht in zijn land van herkomst en dat hij in België, wanneer hem gevraagd werd verscheidene documenten te ondertekenen, een handtekening *“uitgevonden”* heeft.

Waar verweerder verzoeker een desinteresse in zijn familiale achtergrond verwijt, betoogt verzoeker dat hij *“verschillende stappen ondernomen [heeft] om informatie te bekomen over haar herkomst”* en zelfs *“terug [verhuisde] naar het dorp waar zij geboren werd om meer over haar achtergrond te weten te komen: zij ging met de ouderen in het dorp praten, ging verschillende keren langs bij de mensen die haar familie gekend hadden,...”*. Verzoeker benadrukt dat niet uit het oog verloren mag worden dat *“verzoekende partij een wees is, geen clan had en er in Somalië ook geen archieven bestaan die zij kon raadplegen om haar familie terug te vinden...”*.

Verzoeker benadrukt dat hij *“weldegelijk bijzonder veel informatie heeft gegeven over haar tijd in het weeshuis”* en wijst op zijn verklaringen (notities 1, p. 11-12).

Waar verweerder verzoeker een te uitgebreide kennis van zijn regio verwijt en stelt dat het wel ingestudeerd moet zijn, meent verzoeker dat dergelijke redenering *“werkelijk alles”* slaat: *“Kent men niet voldoende details, verwijt verwerende partij de asielzoeker te liegen over zijn herkomst 'omdat men toch meer gedetailleerde info moet kunnen geven als met er opgegroeid is.*

Kan de asielzoeker op de vragen correct antwoorden en heeft hij een uitgebreide kennis – zoals verzoekende partij in casu - past het niet in het plaatje van verwerende partij en moet het ingestudeerd zijn?! Dit is niet ernstig. Verzoekende partij is een wees, maar zij is niet dom. Zij is opgegroeid in een bepaalde omgeving en kent het goed, en kon daarom ook gedetailleerd op de vragen antwoorden. Het gaat dan ook niet op om de uitgebreide kennis van verzoekende partij tegen haar als argument te gebruiken.”.

Verzoeker stelt vast dat verweerder geen geloof hecht aan zijn rekrutering door Al Shabaab, doch betoogt dat verweerder geen enkele inconsistentie of contradictie in zijn relaas aanhaalt. Verzoeker benadrukt dat verweerder toegeeft dat hij gedetailleerde kennis heeft van de algemene structuur van het leger van Al Shabaab, maar deze informatie afdoet als ingestudeerd. Verzoeker betoogt dat verweerder geen concrete argumenten aanhaalt en voert aan dat verweerder zijn kennis naast zich neerlegt, zich focust op details en verwacht dat verzoeker een encyclopedische kennis heeft.

Het verzoekschrift voert aan dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

Verzoeker meent dat de thans bestreden beslissing niet gesteund is op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom hij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

Verzoekende partij volhardt wel degelijk afkomstig te zijn van Somalië en daar steeds te hebben gewoond.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde Somalië te zijn ontvlucht in maart 2014 omdat hij vreesde door Al Shabaab te worden gedood. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers relaas.

2.3.2. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.3.3. Voorop stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn identiteit, reisweg of asielaanvraag neerlegt. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een bevredigende verklaring gegeven te worden. Dit is niet het geval. Verzoeker biedt geen zicht op zijn werkelijke achtergrond, profiel en leefsituatie (zie *infra*).

2.3.4. Verzoeker verklaart weeskind te zijn maar kan dit niet aannemelijk maken.

2.3.4.1. Vooreerst legde verzoeker incoherente verklaringen af aangaande zijn identiteit. Zo verklaarde hij bij de DVZ dat hij geboren werd op 21 januari 1995 (verklaring DVZ, punt 4), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij geboren is in januari 1995 doch de exacte dag niet kent (notities van het persoonlijk onderhoud van 31 augustus 2017, ofwel gehoorverslag (hierna: notities 1), p. 4). De vaststelling dat verzoeker aanvankelijk een precieze datum opgaf, om vervolgens te beweren dat hij zijn exacte geboortedatum niet kent, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn beweringen en maakt het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker zich een ander profiel tracht aan te meten. Ook verzoekers betoog in zijn verzoekschrift, dat alles bijzonder snel moest gaan en hij niet de kans kreeg om uit te leggen dat hij niet wist op welke dag in januari 1995 hij precies geboren was, en daarom zelf een datum koos, kan geenszins rechtvaardigen dat verzoeker of zijn eigen geboortedatum verzon of niet aangaf dat hij deze niet kende. Dit klemt te meer nu hij voorafgaand aan zijn verklaringen werd gewezen op het belang de waarheid te vertellen en hij dit ondertekend heeft (zie verklaring DVZ).

2.3.4.2. Voorts kan niet worden ingezien dat verzoeker enerzijds verklaarde dat zijn volledige naam M.A.M. is en hij geen andere namen of bijnamen had (notities 1, p. 2), doch anderzijds alle documenten, zowel voor de DVZ als voor het CGVS, consequent met de naam F. ondertekende. Hierop gewezen, stelde verzoeker dat F. de naam van de grootvader van zijn vader is, dat dit geen speciale betekenis heeft, hij dit fijn vindt en het zo gewend is (notities 1), p. 2-3), wat echter niet kan verklaren waarom verzoeker dan niet aangaf dat hij wel een andere naam, F., had. Bovendien is de vaststelling dat verzoeker de voornaam van zijn overgrootvader langs vaderszijde zou kennen onverzoenbaar met zijn voorgehouden profiel van weeskind waarbij hij amper informatie heeft over zijn natuurlijke ouders en familieleden (zie *infra*). Immers indien verzoeker Somaliër is dan behoort hij tot een clan en is de naam van zijn vaders opgaande lijn betekenisvol.

Het argument in het verzoekschrift, dat in zijn land van herkomst geen belang werd gehecht aan een handtekening en dat hij in België, wanneer hem gevraagd werd verscheidene documenten te ondertekenen, een handtekening “uitgevonden” heeft, strijdt met zijn verklaring dat hij het gewend is met de naam F. (van zijn overgrootvader) te handtekenen (notities 1, p. 3) en kan aldus geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

2.3.4.3. Verder is niet aannemelijk dat verzoeker amper iets te weten is gekomen over zijn familieleden of over de omstandigheden waardoor hij weeskind is geworden, niettegenstaande hij op zijn vraag door Al Shabaab naar Moccoidere werd gestuurd omdat hij er informatie over zijn ouders en familie wou vinden (notities van het persoonlijk onderhoud van 12 oktober 2017 (hierna: notities 2), p. 14), hij in Moccoidere enkele inwoners aantrof die bereid waren hem informatie over zijn familie te verstrekken (notities 1, p. 8-9) en hij ongeveer twee jaar (2011 tot 2013) in Moccoidere verbleef (notities 1, p. 5, p. 23). Er kan niet worden ingezien dat verzoeker verklaarde niet te weten of zijn ouders al dan niet nog in leven zijn (notities 1, p. 7), dat hij niet wist of de vrouw waar hij tot zevenjarige leeftijd bij woonde in Moccoidere en die hij mama noemde zijn echte moeder was of niet (notities 1, p. 7, p. 9), dat hij behalve het gegeven dat deze moederfiguur mandjes maakte niets meer kon vertellen over haar, noch of zij problemen kende (notities 1, p. 9). Verzoekster kon verder niet aangeven waarom hij zijn vader of grootvader nooit zag, wist niet wat er met zijn vader of grootvader gebeurd was (notities 1, p. 9) en stelde overigens niets over zijn vader te weten (notities, p. 9). Verzoeker had er verder geen weet van of hij al dan niet broers of zussen had (notities 1, p. 9), wist niet of zijn moeder familie had en stelde niets gehoord te hebben over familieleden van zijn moeder (notities 1, p. 9). Ook over de familieleden van zijn vader kon verzoeker niets vertellen en verklaarde in dit verband niets te weten over zijn ouders, de achtergrond van zijn ouders en niet te weten wie ze waren (notities 1, p. 9). Verder verklaarde verzoeker niet te weten waarom hij gedropt werd in het weeshuis (notities 1, p. 12) en hij wist evenmin waarom de vrouw die zeven jaar voor hem gezorgd had plots niet meer voor hem kon instaan (notities 1, p. 12). Gelet op het feit dat verzoeker naar Moccoidere verhuisde net met de bedoeling meer te weten te komen over zijn eigen familiale achtergrond, hij er mensen ontmoette die zijn familie hadden gekend en hij er twee jaar verbleef, kan niet worden ingezien dat hij amper iets over zijn ouders, en bij uitbreiding zijn hele familie, is te weten gekomen. Verzoekers zeer beperkte kennis over zijn familiale achtergrond en onwetendheid aangaande de omstandigheden waarin hij weeskind geworden is, is in het licht van bovenstaande niet geloofwaardig en maakt niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker de waarheid over zijn familiale situatie niet vertelt. Ten slotte en niet in het minst, gaat verzoeker er verkeerdelijk van uit dat in Somalië enkel het enge gezinssituatie telt. Indien verzoeker in Moccoidere mensen sprak die zijn familie kenden dan kenden deze mensen ook verzoekers clan. Verzoekers verklaringen wijzen erop dat hij geen sociale aansluiting heeft met het dagelijkse leven in Somalië, in het bijzonder met de invloed en dominantie van de clan op de familie en het gezin (zie onder meer ook EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland en EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07; EHRM, R.H. v. SWEDEN, 10 September 2015, nr 4601/14). Verzoekers betoog dat hij *“een wees is, geen clan had en er in Somalië ook geen archieven bestaan die zij kon raadplegen om haar familie terug te vinden.”* is aldus in Somalische context geheel ongerijmd. Dergelijke vaststellingen ondergraven niet enkel zijn voorgehouden profiel van weeskind maar ook zijn herkomst uit Somalië.

Aldus waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat hij *“verschillende stappen ondernomen [heeft] om informatie te bekomen over haar herkomst”* en zelfs *“terug [verhuisde] naar het dorp waar zij geboren werd om meer over haar achtergrond te weten te komen: zij ging met de ouderen in het dorp praten, ging verschillende keren langs bij de mensen die haar familie gekend hadden,...”*, merkt de Raad op dat, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, verzoekers beperkte kennis over zijn familiale achtergrond onaannemelijk is net omdat hij is teruggekeerd naar Moccoidere, er contacten heeft gelegd met mensen die zijn familie kenden en er twee jaar heeft verbleven.

2.3.5. Bovendien kunnen verzoekers verklaringen aangaande zijn verblijf in het weeshuis niet overtuigen. Zo kan niet worden ingezien dat verzoeker enerzijds aangaf dat hij van 2002 tot 2010 in het tehuis verbleef, het weeshuis 40 vierkante meter groot is (notities 1, p. 12), dat er soms wel 100 kinderen verbleven (notities 1, p. 12), dat de kinderen in 4 korangroepen werden verdeeld (notities 1, p. 15) en dat hij erg veel vrienden had in het tehuis (notities 1, p. 15), maar anderzijds slechts twee vrienden bij naam noemt, L. en A., (notities 1, p. 16). Dat verzoeker slechts twee namen van vrienden kan geven, terwijl hij acht jaar in het weeshuis heeft verbleven, kan slechts aantonen dat verzoeker niet in een weeshuis verbleef. Bovendien wist verzoeker niet te vertellen hoe, op welke leeftijd, in welke omstandigheden en waarom zijn vermeende goede vriend A. dan in het weeshuis terecht kwam, noch of deze familieleden had (notities 1, p. 16). Verzoeker kwam niet verder dan over L. en A. te stellen dat ze beiden ouderloos waren, geboren waren in Mogadishu en tot de Habr Gedir-clan behoorden (notities 2, p. 12). Verzoeker wist echter niet wanneer ze in het weeshuis geplaatst werden, waarom ze ouderloos waren, noch of het omwille van de burgeroorlog was (notities 2, p. 12). In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt dat hij *“weldegelijk bijzonder veel informatie heeft gegeven over haar tijd in het weeshuis”*, kan hij na acht jaar in een tehuis te hebben doorgebracht geen enkel concrete persoonlijke band aantonen. Dit maakt zijn jarenlange verblijf in het weeshuis niet aannemelijk.

Verzoeker blijft steken bij namen van slechts twee kinderen en heeft verder amper informatie over hen. Verzoeker toont dan ook niet aan in een weeshuis te hebben verbleven.

2.3.6. Verder valt verzoekers geografische kennis met gebruik van windrichtingen en zijn kennis met geografische administratieve indelingen niet te rijmen met zijn voorgehouden profiel en scholingsgraad. Zo kan niet worden ingezien dat verzoeker die als weeskind slechts religieus onderwijs had genoten van 2000 tot 2008 (verklaring DVZ, punt 11), verklaringen kon afleggen als *“Het dorp Morkoydheere ligt in Zuid-Somalië in de provincie Middle Shabelle, het is ten oosten van de stad Balcad en het is een gemeente in het district Balcad”* (notities 1, p. 5), *“De rivier Shabelle stroomt er langs, midden door het dorp stroomt deze rivier, een deel aan oostkant en deel aan westkant van rivier”* (notities 1, p. 5) en *“De rivier komt uit het oosten en stroomt naar het westen, wat ook belangrijk is is de weg, er is een weg die passeert door de stad, deze weg verdeelt de wijken in 2, het oosten en het westen, Hawo Tako ligt in zuidelijke richting van de rivier, richting Mogadishu, er is een brug over de rivier en weg, als je naar Hamar moet gaan neem je deze weg, Balcad is erg bekend voor het vee en de landbouw”* (notities 2, p. 3). Daarnaast dient opgemerkt dat verzoeker slechts vier plaatsen/dorpen in de buurt van Moccoidere bij naam kon noemen (notities 1, p. 5-6). Gevraagd naar dorpen stroomafwaarts vanuit Moccoidere noemde verzoeker dezelfde vier (eerder) genoemde dorpen (notities 1, p. 6), maar kon geen enkel dorp stroomopwaarts noemen, hoewel hij wist dat de rivier die door Moccoidere stroomt door de Hiran-regio stroomt vooraleer ze zijn dorp bereikt (notities 1, p. 6). Gevraagd naar steden in de buurt van Moccoidere somde verzoeker spontaan de zeven (sub)districten van Middle Shabelle op (notities 2, p. 22-23). Verzoekers kennis komt bijzonder theoretisch en ingestudeerd voor. Zijn kennis is niet doorleefd zoals te verwachten valt van een ongeschoold weeskind, dat van zijn geboorte in 1995 tot 2002 en vervolgens van 2011 tot 2013 in Moccoidere heeft verbleven. Ook waar verzoeker, wanneer hem vragen werden gesteld over Balcad, tweemaal vroeg om een plannetje te mogen tekenen (notities 2, p. 3 en 23), valt dit evenmin te verzoenen met verzoekers quasi onbestaande scholingsgraad. Verder noemde verzoeker slechts twee dorpen gelegen tussen Balcad en Moccoidere, met name Koorebe en Mahaday (notities 1, p. 11), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Koorebe niet gelegen is tussen Moccoidere en Balcad, doch wel in de andere richting tussen Moccoidere en Jowhar, en blijkt Mahaday voorbij Jowhar te liggen (zie kaarten in administratief dossier). Daarentegen zouden er tussen Balcad en Moccoidere echter wel andere dorpen gelegen zijn (zie kaarten administratief dossier). De vaststelling dat verzoekers geografische kennis op deze punten foutief is, terwijl hij verklaarde dat hij tussen 2011 en 2013 meestal in Moccoidere verbleef maar soms ook in Balcad (notities 1, p. 23), ondergraaft zijn voorgehouden aanwezigheid aldaar. Verzoekers fragmentarische kennis – zoals wanneer hij enerzijds dorpen en de rivier situeert aan de hand van windrichtingen en spontaan de zeven (sub)districten van Middle Shabelle opnoemt, doch anderzijds niet kan aangeven welke dorpen zich tussen Moccoidere en Balcad bevinden, een weg die hij meermaals zou hebben afgelegd – komt theoretisch en ingestudeerd over en toont geenszins een doorleefde bekendheid met Moccoidere aan.

2.3.7. Verder wist verzoeker te vertellen dat Al Shabaab in 2009 de controle nam over Moccoidere en dat voordien de UIC (Islamitische rechtbanken) en de clanoudsten van Jareerweyne en Abgal er de macht hadden (notities 1, p. 7). Over Balcad verklaarde verzoeker dat krijgshoofd Muse Sudi in 2002 de macht had in Balcad – toen verzoeker 7 jaar oud was – en dat mijnheer Goodbye van 1997 tot 2006 de door hem aangestelde leider was ter plaatse (notities 2, p. 4). Verzoeker voegde hieraan toe dat de UIC in 2006 de controle over Balcad namen en dat verder in 2006 Hizbul Islam gedurende minder dan 3 dagen de controle veroverde over de stad waarna ze weer verjaagd werden door de UIC (notities 2, p. 4). Vervolgens wist verzoeker dat de UIC desintegreerde, Al Shabaab eind 2008 of begin 2009 de controle overnam over Balcad en in juni 2012 verjaagd werden door de overheid zonder dat er gevochten werd (notities 2, p. 4). Verzoekers kennis komt opnieuw theoretisch voor, nu verzoeker slechts van 1995 tot 2002 (geboorte tot 7 jaar) en van 2011 tot 2013 in Moccoidere zou gewoond hebben en hij voor het overige in een tehuis en trainingskamp van Al Shabaab verbleef. Gezien verzoekers jonge leeftijd en zijn profiel van weinig geschoold weeskind komt zijn socio-politieke analyse met gebruik van specifieke data ingestudeerd voor.

2.3.8. Waar verweerder verzoeker een te uitgebreide kennis van zijn regio verwijt en stelt dat het wel ingestudeerd moet zijn, meent verzoeker dat dergelijke redenering *“werkelijk alles”* slaat: *“Kent men niet voldoende details, verwijt verwerende partij de asielzoeker te liegen over zijn herkomst 'omdat men toch meer gedetailleerde info moet kunnen geven als met er opgegroeid is. Kan de asielzoeker op de vragen correct antwoorden en heeft hij een uitgebreide kennis – zoals verzoekende partij in casu - past het niet in het plaatje van verwerende partij en moet het ingestudeerd zijn?! Dit is niet ernstig. Verzoekende partij is een wees, maar zij is niet dom.*

Zij is opgegroeid in een bepaalde omgeving en kent het goed, en kon daarom ook gedetailleerd op de vragen antwoorden. Het gaat dan ook niet op om de uitgebreide kennis van verzoekende partij tegen haar als argument te gebruiken.” De Raad wijst erop dat verzoekers uitgebreide kennis voornamelijk theoretisch en ingestudeerd voorkomt omdat deze niet overeenstemt met de kennis die redelijkerwijs kan worden verwacht van iemand met verzoekers voorgehouden profiel. Indien verzoeker een slimme man is, zoals het verzoekschrift stelt, dan kan ook verwacht worden dat hij de kinderen kent waarmee hij opgroeide of de situatie in het weeshuis kan beschrijven, of wist dat hij zijn clanroots moest zoeken. Verzoekers kennis beperkt zich tot abstracte geografische en socio-politieke aspecten van Somalië. Er is dus wel degelijk een probleem wanneer verzoeker onpersoonlijke feitenkennis kan geven maar zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving niet kan toelichten. Gelet op voorgaande maakt verzoeker zijn profiel van weeskind bezwaarlijk aannemelijk. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker de ware toedracht van zijn werkelijke levenswandel, profiel en familiale situatie tracht te verbergen.

2.3.9. Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gedwongen werd gerekruteerd op vijftienjarige leeftijd in 2010 (notities, p. 3-4), nu (i) niet kan worden ingezien dat verzoeker, die van 2002 tot 2010 onafgebroken in het weeshuis zou hebben geleefd, naast L. en A. slechts vier andere kinderen kon benoemen die gelijktijdig met hem werden gerekruteerd, terwijl hij verklaarde dat er 30 tot 40 kinderen werden meegenomen en dat de Toyota pick-up (met een capaciteit van 15 tot 16 personen) waarmee verzoeker werd vervoerd volgeladen was met kinderen uit het weeshuis (notities 1, p. 18; notities 2, p. 4-7); (ii) verzoeker geen doorleefde verklaringen wist af te leggen over zijn leven in het opleidingscentrum van Al Shabaab – zo kon hij behalve L. en A. geen enkele rekrut bij naam noemen – hoewel hij daar een jaar in groep leefde en diverse (huishoudelijke) activiteiten samen deed (notities 2, p. 9-13); (iii) verzoeker dan wel theoretische kennis had – over de algemene structuur van het leger van Al Shabaab (notities 2, p. 7-8) – die gemakkelijk kan worden opgezocht (IGAD “*Al Shabaab as a Transnational Security Threat*” van maart 2016); (iv) verzoeker aangaf dat er 150 emirs in het opleidingscentrum waren, doch pas na aandringen van de *protection officer* 3 emirs bij naam weet te noemen (notities 2, p. 10, p. 11) en vervolgens, na nog meer aandringen, nog 2 namen kon opgeven (notities 2, p. 13); (v) niet aannemelijk is dat emir Muktar Mansoor Roobow, een van de hoogste leiders van Al Shabaab, op een dag langskwam in het opleidingscentrum vooral niet omdat zijn komst zeven dagen op voorhand werd aangekondigd (notities 2, p. 10), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze man reeds 10 jaar eerder door de Verenigde Staten op de zwarte lijst van terroristenleiders werd gezet en actief wordt opgespoord (Wikipediapagina “*Mukhtar Robow*”).

2.3.10. Verzoeker voert aan in zijn verzoekschrift dat verweerder toegeeft dat hij gedetailleerde kennis heeft van de algemene structuur van het leger van Al Shabaab, maar deze informatie afdoet als ingestudeerd. Waar verzoeker betoogt dat verweerder verzoekers kennis naast zich neerlegt, zich focust op details en verwacht dat verzoeker een encyclopedische kennis heeft, merkt de Raad op dat van verzoeker net geen encyclopedische kennis, doch doorleefde verklaringen worden verwacht. Verzoekers kennis over de algemene structuur van het leger van Al Shabaab is algemeen beschikbare informatie, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, en getuigt net van een ingestudeerde kennis. Verzoeker legt ook op dit punt geen doorleefde of gedetailleerde verklaringen af aangaande zijn rekrutering en het leven in het opleidingscentrum. Hij slaagt er, gelet op bovenstaande vaststellingen, aldus niet in zijn voorgehouden rekrutering door Al Shabaab aannemelijk te maken.

2.3.11. Verder kunnen verzoekers vage, onvolledige en korte verklaringen over zijn activiteiten voor Al Shabaab niet overtuigen en ondergraven deze verzoekers voorgehouden jarenlang toebehoren aan deze terreurbeweging. Verzoeker verklaarde als spion en belastinginner voor Al Shabaab te hebben gewerkt (notities 1, p. 24, p. 26), doch slaagde er – behalve het geval waarin hij een meisje dat niet voldoende bedekt was, verklikt had (notities 1, p. 25) – niet in concrete voorbeelden te geven (notities 1, p. 25). Indien verzoeker werkelijk gedwongen gerekruteerd was door Al Shabaab en gedurende een jaar aan een opleiding onderworpen was geweest waarop hij vervolgens gedurende 2 jaar belangrijke taken (spionage en belastinginning) kreeg toebedeeld in zijn standplaats Moccoidere is niet aannemelijk dat verzoeker dermate weinig omhanden had, noch dat hij zo weinig gedetailleerd kan vertellen over zijn dagdagelijkse activiteiten in Moccoidere (notities 1, p. 25). Het is redelijk aan te nemen dat een persoon die belastingen moet innen net snel bekend raakt en zeker gezien verzoekers jonge leeftijd. Dat eenzelfde persoon ook undercover moet spionneren komt dan ook ongerijmd voor.

2.3.12. Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij in maart 2013 op bevel van Al Shabaab naar Galkayo (Puntland) ging om een opdracht uit te voeren (notities 1, p. 19; notities 2, p. 18).

Verzoeker diende de reporter Farhaan Jeemis Abdulle te achtervolgen en informatie over hem te verzamelen (notities 1, p. 19). Verder verklaarde verzoeker dat hij minder dan 2 weken na zijn aankomst in Galkayo, in maart 2013 (notities 2, p. 18), gearresteerd werd door de PIS tijdens de uitvoering van zijn opdracht, wanneer hij de reporter aan het achtervolgen was (notities 1, p. 19-20). Verzoeker voegde hieraan toe dat Farhaan Jeemis Abdulle uiteindelijk vermoord werd buiten verzoekers medeweten om, toen hij niet (meer) in de stad Galkayo verbleef (notities 1, p. 19). Verzoekers verklaringen zijn echter geheel ongeloofwaardig nu uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat radioreporter Farhaan Jeemis Abdulle reeds in mei 2012 doodgeschoten werd in Galkayo (Refworld "*Journalists killed in 2014*" van 23 december 2014). Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat verzoeker in mei 2012 nog steeds in Moccoidere gestationeerd was. Aldus is verzoekers bewering dat hij in 2013 door Al Shabaab naar Galkayo werd gezonden om reporter Farhaan Jeemis Abdulle te achtervolgen onmogelijk nu hij in 2012 al gedood was. Verzoekers bewering dat hij tijdens deze achtervolging zou zijn gearresteerd door de PIS is dan ook zonder grond. Dit klemt te meer nu verzoeker herhaaldelijk foutief verklaarde dat het acroniem PIS staat voor Puntland International Security ("*Puntland International Service*", notities 1, p. 19; notities 2, p. 18; "*Puntland Intelligence Service*", HRW "*Somalia. Country Summary*" van januari 2018). Ook verzoekers ongerijmde en ongeloofwaardige verklaringen over hoe Al Shabaab hem kon contacteren na zijn vrijlating uit de gevangenis op 28 februari 2014 ondermijnen verder de geloofwaardigheid van zijn banden met Al Shabaab (notities 1, p. 21).

2.3.13. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoekers gedwongen rekrutering door Al Shabaab en zijn voorgehouden activiteiten voor Al Shabaab, laat staan dat verzoeker tijdens de uitvoering van een opdracht voor Al Shabaab gearresteerd werd. Evenmin kan geloof worden aan zijn bewering dat hij aanvankelijk tot de dood veroordeeld werd, gemarteld werd in de gevangenis en vervolgens amnestie werd verleend door de Puntlandse autoriteiten (notities 1, p. 20-21). Aldus is geheel onaannemelijk dat verzoeker na zijn vermeende vrijlating uit de Puntlandse gevangenis door Al Shabaab geboden werd terug te keren naar de beweging en bij het verzaken hieraan bedreigd werd met de dood. Dit klemt te meer nu niet kan worden ingezien dat verzoeker verklaarde dat hij op 28 februari 2014 vrijgelaten werd uit de gevangenis van Galkayo en eind maart 2014 Puntland verliet met 500 Amerikaanse dollar op zak, terwijl hij voordien geheel blut was. Waar verzoeker beweerde dat hij 300 dollar verdiende met de verkoop van een krant en 200 dollar verkreeg uit liefdadigheid van lokale handelaren, is niet geloofwaardig dat hij dergelijk bedrag op één maand tijd in de schoot geworpen zou zijn (notities 1, p. 22).

2.3.14. De Raad besluit dat verzoeker doorheen zijn persoonlijke onderhouden geen correct zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, profiel en leefsituatie. Gezien verzoekers verklaringen over zijn herkomst en opeenvolgende verblijfplaatsen in Somalië verbonden zijn met zijn ongeloofwaardig bevonden profiel van weeskind en ongeloofwaardig relaas van gedwongen rekrutering door Al Shabaab – verblijf in een weeshuis in Balcad van 2002 tot 2010; verblijf in een Al Shabaab kamp nabij Kismayo van 2010 tot 2011; stationering in Moccoidere van 2011 tot 2013; een missie en vervolgens detentie in Galkayo (Puntland) van maart 2013 tot maart 2014 – kan evenmin vastgesteld worden wat verzoekers precieze verblijfplaatsen waren vóór zijn komst naar België.

2.3.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Moccoidere, Somalië.

2.4.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK